

Møteprotokoll

Kirkerådet

Møtedato: 24.10.2024 kl. 18:00
Møtested: Fjernmøte, 24. oktober 2024
Arkivsak: 24/00928

Til stede: Harald Hegstad,
Gard Realf Sandaker-Nielsen,
Karin-Elin Berg (KR 84/24),
Erling Birkedal,
Lill Tone Grahl-Jacobsen,
Vanja Hole Joramo,
Karl Johan Kirkebø,
Oddgeir Sølvfæstersen,
Tore Thomassen,
Dorrit Vignes,
Eli Augestad Vikdal,
Bjørn Thomas Åhrén,
Dag Tormod Milje,
Kjersti Gautestad Norheim,
Tore Christiansen,
Kristine Sandmæl,
May Bente Jönsson,
Elise Skjærven Aas

Møtende varamedlemmer: Laila Terese Alendal for Amalie Valde Berge, Stein Reinertsen for Olav Fykse Tveit,

Andre: Ole Edvard Wold-Reitan, Jan Rune Fagermoen, Kristian Myhre, Karen Elise Aschim-Teigum

SAKSLISTE	Side
Godkjenning av innkalling og saksliste	
82/24 Innkalling til møte i Kirkerådet 24. oktober 2024	2
Saker til behandling	
83/24 Høring - Retningslinjer for tilskuddsforvaltning i Den norske kirke	2

84/24	Høringssvar - regulering av taushetsplikt i tros- og livssynssamfunn mv. - Unntatt etter offentlighetsloven Offl. § 14 1. ledd	3
85/24	Dnk eiendom AS - vedtekter, eierskapspolitikk og forretningsplan	11
86/24	Oppnevning av representanter til Norges Kristne Råds generalforsamling 2025-2027	13

Godkjenning av innkalling og saksliste

82/24 Innkalling til møte i Kirkerådet 24. oktober 2024

Behandlet av	Møtedato	Saknr
1 Kirkerådet	24.10.2024	82/24

Møtebehandling i Kirkerådet 24.10.2024:

Votering

Forslag til vedtak ble enstemmig vedtatt.

Kirkerådets vedtak

Innkalling og saksliste til Kirkerådets møte ble godkjent. Møtet ble vedtatt lukket i sak KR 84/24.

Saker til behandling

83/24 Høring - Retningslinjer for tilskuddsforvaltning i Den norske kirke

Behandlet av	Møtedato	Saknr
1 Kirkerådet	24.10.2024	83/24

Sammendrag

Kirkemøtet vedtok i sak KM 13/24 nye overordnede rammer for tilskuddsforvaltningen i Den norske kirke. Dette omhandler hvordan bispedømmerådet følger opp de nærmere 600 millioner av statstilskuddet til Den norske kirke som tildeles fellesrådene til arbeid med diakoni, undervisning og kirkemusikk. Denne saken foreslår de konkrete retningslinjene for tilskuddsforvaltningen som skal realisere Kirkemøtets vedtak.

Retningslinjer for tilskuddsforvaltning gir også anledning til konkret oppfølging av flere av Kirkemøtets vedtak i saken KM 10/22 Kirkelig organisering: Menighetsrådets rolle skal styrkes, biskopens tilsyn skal styrkes og bispedømmerådets rolle som strategisk lederorgan i bispedømmet skal styrkes. Samtidig kommer dette noen steder i konflikt med ønske om å forenkle det administrative arbeidet knyttet til tilskuddsforvaltningen.

De konkrete retningslinjene ligger sist i denne saken. Det foreslås at Kirkerådet sender retningslinjene på høring. Myndighet til å fastsette disse retningslinjene ligger hos Kirkerådet, og etter høringen gjør Kirkerådet endelig vedtak i saken. I kirkemøtesaken er det antydnet at ny tilskuddsforvaltning kan tre i kraft fra 1.1.2026, og dette er fortsatt en realistisk framdriftsplan.

Forslag til vedtak

Møtebehandling i Kirkerådet 24.10.2024:

Møtebehandling

Direktøren endret sitt forslag til vedtak slik:

Kirkerådet ber om at fagforeningene involveres og vedtak i saken utsettes til Kirkerådets møte i desember.
--

Votering

Forslag til vedtak ble enstemmig vedtatt.

Kirkerådets vedtak

Kirkerådet ber om at partene involveres og vedtak i saken utsettes til Kirkerådets møte i desember.

84/24 Høringssvar - regulering av taushetsplikt i tros- og livssynssamfunn mv.

Behandlet av	Møtedato	Saknr
1 Kirkerådet	24.10.2024	84/24

Sammendrag

Barne- og familiedepartementet sendte 30. august 2024 på høring forslag om endringer i regulering av taushetsplikt for betroelser gitt i tros- og livssynssamfunn.

Departementets hovedforslag er å oppheve taushetsplikten i straffeloven § 211 for «prester i Den norske kirke, prester eller forstandere i registrerte trossamfunn» og deres «hjelpere», og overlate nærmere regulering til tros- og livssynssamfunnene selv. Alternativ to er å videreføre lovbestemt taushetsplikt i trossamfunnsloven, med straffetrussel etter straffeloven §§ 209 og 210.

Departementet ber om innspill til hvilket av alternativene som er ønskelig, og i tilfelle alternativ to; hvordan en slik bestemmelse og unntak eventuelt kan utformes, hvem den skal gjelde for, og om tros- og livssynssamfunnene skal kunne gjøre unntak.

Departementet foreslår videre at bevisforbudsreglene i straffeprosessloven og sivilprosessloven fortsatt skal gjelde, men oppdateres til å regulere «prester eller andre sjelesørgere» i «fast organiserte tros- og livssynssamfunn», i stedet for dagens formulering «prester i Den norske kirke, prester eller forstandere i registrerte trossamfunn».

Det foreslås også noen endringer i gravplassloven og -forskriften som ikke har med taushetsplikt å gjøre. Det gjelder at kommunen eller gravplassmyndigheten skal kunne være ansvarlig for eller fester av grav (ikke bare fysiske personer), klagerett på fristen for gravlegging etter kremasjon, endring i en dispensasjonsregel og hjemmel for forskrift om at visse vedtektsbestemmelser ikke trenger statlig godkjenning.

Denne saken gjelder Kirkerådets svar på høringen på vegne av rettssubjektet Den norske kirke og alle bispedømmerådene. Forslaget er at Den norske kirke går inn for departementets alternativ to om fortsatt lovbestemt taushetsplikt, men slik at den ikke bare omfatter prester i Den norske kirke, men også andre ansatte i sjelesorgsituasjoner. Videre understrekes behovet for fortsatt (men oppdatert) bevisforbud, uavhengig av om taushetsplikten er bestemt i lov eller internt av tros- eller livssynssamfunnene.

Det foreslås at Den norske kirke støtter forslagene til endringer i gravplasslovgivningen.

Forslag til vedtak

Høringsuttalelse fra Den norske kirke ved Kirkerådet

Innledning

Den norske kirke ved Kirkerådet viser til høringsnotatet av 30. august 2024 om regulering av taushetsplikt i tros- og livssynssamfunn mv.

Den norske kirke er særlig berørt av dagens bestemmelse i straffeloven § 211 om taushetsplikt ved å være majoritetstrossamfunn med ca. 63 prosent av befolkningen som medlemmer, og fordi *prester i Den norske kirke* i praksis utgjør en vesentlig del av det antallet personer den gjeldende regelen direkte gjelder. Selv om tros- og livssynssektoren i Norge har blitt mer mangfoldig, er det fortsatt et flertall av befolkningen som tilhører Den norske kirke eller andre trossamfunn hvor taushetsplikten står sterkt.

Bispedømmerådene i Den norske kirke står på listen over høringsinstanser, og disse har hatt anledning til å gi innspill til Kirkerådets høringsuttalelse.

Del I Taushetsplikt

Fortsatt lovbestemt taushetsplikt

Den norske kirke går inn for departementets hovedalternativ to med en fortsatt lovbestemt taushetsplikt: Det bør fortsatt være lovbestemt taushetsplikt for betroelser gitt til prester og andre sjelesørgere i Den norske kirke og andre tros- og livssynssamfunn.

Taushetsplikten er begrunnet i at enkeltpersoner trygt skal kunne oppsøke hjelp uten frykt for hva som vil skje om en betror seg, at mottakeren kan få opplysninger som er nødvendige for å gi hjelp, og det vernet om prester og sjelesørgeres funksjon som ligger i at både den enkelte og samfunnet kan stole på at opplysninger behandles fortrolig. Det er etter Den norske kirkes syn viktig å bevare dette trygge rommet for betroelser gitt innenfor rammen av tro og livssyn, og for betroelser som ikke er knyttet til formålene med de andre yrkesmessige taushetspliktene. Det er grunn til å tro at det vil være i tråd med folks alminnelige forventning, blant annet fordi flertallet av befolkningen fremdeles tilhører trossamfunn med tradisjon for slik taushetsplikt. Den norske kirke mener dette gir gode grunner for en fortsatt lovbestemt taushetsplikt i tros- og livssynssamfunn.

Departementet understreker i høringsnotatet betydningen av at det finnes trygge rom der mennesker i tillit kan betror seg, uten frykt for hva som vil skje når man gjør dette, og at dette har en verdi for samfunnet (side 37). En videreføring av en lovbestemt taushetsplikt vil kunne ses som uttrykk for statens aktivt støttende tros- og livssynspolitik med en forankring i Grunnloven § 16, der staten anerkjenner at tro og livssyn er viktige aspekter ved menneskelig livsutfoldelse. Ved en fortsatt lovbestemt taushetsplikt vil staten legge til rette for at dette trygge rommet fortsatt kan beskyttes gjennom lovgivningen.

Den norske kirke mener at en lovbestemmelse om taushetsplikt vil ha en autorativ kraft som kan bidra til trygghet for den som betror seg. En henvisning til at man har lovbestemt taushetsplikt under straffetrussel, kan gi en umiddelbar forståelse og trygghet hos konfidenter. Det er ikke gitt at interne regler om taushetsplikt nødvendigvis vil gi tilsvarende effekter.

En lovbestemmelse vil også ha en informasjonsverdi for offentligheten. Til illustrasjon ble den den lovbestemte taushetsplikten for kirkelige tilsatte i forvaltningsloven, med tilhørende straffetrussel, opphevet fra 2021. Den norske kirke har videreført taushetsplikt etter forvaltningsloven i kirkens interne regelverk. Den norske kirkes inntrykk er likevel at oppfatningen av taushetsplikten farges av at den ikke lenger er lovbestemt.

Fra straffeloven til trossamfunnsloven

Den norske kirke ser at det er et klart behov for å endre straffeloven § 211. Av hensyn til lovens system støtter Den norske kirke at det innføres en oppdatert taushetspliktsregel i trossamfunnsloven, i stedet for i straffeloven. At en taushetspliktsregel fastsettes i spesiallovgivningen, kan gjøre den lettere tilgjengelig for sektoren og offentligheten, sammenlignet med en bestemmelse som er plassert i straffeloven.

Personkrets

Den norske kirke mener taushetsplikten bør knyttes til personer som i sine roller mottar betroelser om hemmeligheter innenfor fast organiserte tros- og livssynssamfunn. Siden taushetspliktsreglene kom inn i straffeloven, har det skjedd en utvikling hvor det er flere roller enn prestene i Den norske kirke som mottar betroelser om hemmeligheter gjennom sjelesorg. Også ansatte som diakoner, kateketer og menighetspedagoger mottar betroelser på grunn av sine stillinger og oppgaver – uten å være prestens «hjelpere» eller å handle på vegne av presten. Hemmeligheter disse blir betrodd i sitt sjelesørgeriske arbeid bør reguleres av samme taushetsplikt som en prest i Den norske kirke. Den norske kirke ønsker taushetsplikt for alle ansatte i Den norske kirke i sjelesorgsituasjoner.

En ny lovbestemt taushetsplikt for denne gruppen må ses i sammenheng med at de inntil for fire år siden *hadde* taushetsplikt under straffetrussel etter straffeloven § 209, jf. forvaltningsloven § 13, jf. kirkeloven § 38.

Mulighet til å gjøre unntak

Den norske kirke ser at en fortsatt lovregulering av taushetsplikt for betroelser i tros- og livssynssamfunn krever at en tar stilling til en rekke forhold og må avveie ulike hensyn mot hverandre. Dette gjelder blant spørsmål om taushetsplikten skal gjelde for registrerte og uregistrerte trossamfunn og livssynssamfunn, muligheter til å gjøre unntak mv.

Den norske kirke mener det vil være hensiktsmessig med en lovbestemt taushetsplikt, som tros- eller livssynssamfunnet selv gjennom bestemmelser i vedtekter eller lignende, kan gjøre unntak fra (sml. forslaget i avsnitt 7.12.2). Det vil aktivt støtte en praksis hos tros- og livssynssamfunn som flertallet av befolkningen er medlemmer av, og ivareta de tros- og livssynssamfunnene som ikke har praktisert bestemmelser om taushetsplikt eller ser behov for dette.

Noen tros- og livssynssamfunn kan se behov for å gjøre delvis unntak fra taushetsplikten, for eksempel for å kunne gi opplysninger til barnevernet, og eventuelt innføre en intern opplysningsplikt. Dette er viktig å legge til rette for. Den norske kirke erfarer at opplysningsrett kan være vanskeligere å oppfatte og kommunisere som et legitimt unntak fra taushetsplikt enn opplysningsplikt. Det kan derfor ha verdi i selv å avklare en tydelig opplysningsrett i lov. Den norske kirke

mener en regel om lovbestemt taushetsplikt bør utformes med et unntak om *rett* til å melde til barnevernet når vilkårene etter barnevernsloven § 13-2 er oppfylt.

Utforming av en ny taushetspliktsbestemmelse

Departementet ber om høringsinstansenes innspill til nærmere utforming av en taushetspliktsbestemmelse ved fortsatt lovregulering. Den norske kirke tror det kan være hensiktsmessig å ta utgangspunkt i innarbeidede formuleringer om «hemmeligheter som er betrodd dem i anledning av stillingen eller rollen». Som nevnt bør personkretsen både dekke «prester og andre sjelesørgere i Den norske kirke». Hvis det skal være en informasjonsplikt, må det tydeligere presiseres hvem som skal bli informert.

En lovregulert taushetsplikt bør ikke avgrenses til «registrerte trossamfunn». Samfunnenes organisering – og eventuelt størrelse – synes mer relevant. Som vist ovenfor, bør en lovbestemmelse også inneholde adekvate unntaksregler, enten direkte i lov- eller forskriftsteksten, eller som mulighet for tros- eller livssynssamfunnet til å lage unntak selv.

Ut over dette er det krevende å gi konkrete innspill til utformingen av lovtekst, slik saken står nå. Det gjenstår et arbeid med de tre skisserte måtene å utforme en taushetspliktsregel i trossamfunnsloven på. Ved behov bidrar Den norske kirke gjerne med innspill i departementets videre arbeid med saken.

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Begge alternativene, både oppheving og videreføring av taushetsplikten i lov, vil kreve at tros- og livssynssamfunn får tid til å områ seg og tilpasse egne interne regler.

I Den norske kirke vil det være naturlig å vurdere regulering av taushetsplikt i kirkeordningen, også der en lovbestemt taushetsplikt videreføres. Siden Kirkemøtet møtes en gang hvert år, vil prosessen med å gjennomføre endringer med utredning, hørings- og involveringsprosesser mv. fort kreve minst et år. For å gjennomføre forsvarlige prosesser for dette i Den norske kirke, bør ikrafttredelse derfor skje tidligst ett år etter lovvedtaket.

Den norske kirke vil for ordens skyld peke på at det er nødvendig å gi overgangsbestemmelser som verner betroelser gitt før en eventuell lovendring, sml. med den svenske [lag 1998:1592 2 §](#).

Del II Endringer i reglene om bevisforbud mv.

Den norske kirke mener det er avgjørende viktig at bevisforbudsregler videreføres, enten taushetsplikt pålegges i lov eller av det enkelte tros- eller livssynssamfunnet.

Det er et grunnleggende menneskelig behov å kunne betro seg til noen. Det ligger også en samfunnsmessig verdi i trygge rom, der det vanskeligste mennesket bærer på, kan deles uten frykt for hva som vil skje når man gjør dette. Det kan ikke ivaretas om en kan pålegges å gi opplysningene til retten. Bevisforbud sikrer at muligheten til å tie er reell. I tillegg kommer hensynet til religionsfriheten for personer og grupper som har betroelser under taushetsplikt som en del av sin trosutøvelse. Den norske kirke støtter derfor at reglene om bevisforbud mv. i alle tilfeller videreføres. Den norske kirke støtter at personkretsen endres til «prester eller tilsvarende sjelesørgere» i «fast organiserte tros- eller livssynssamfunn».

Del III Gravplassloven og gravplassforskriften

Den norske kirke støtter de foreslåtte endringene i gravplassloven og gravplassforskriften.

Andre merknader

Særlige spørsmål kan i dag oppstå for prester i Den norske kirke som går med dødsbud, deltar i livssynsåpne team hvor andre ikke har samme taushetsplikt, eller arbeider i offentlige institusjoner som medfører taushetsplikt etter annen lovgivning enn straffeloven § 211. Fængselsprester kan møte utfordringer knyttet til bevisforbud og samtykke, som andre ikke nødvendigvis møter.

Det er viktig at regulering av taushetsplikt for betroelser gitt i tros- og livssynssamfunn bidrar til avklaring og ikke uklarhet også om slike forhold til *andre taushetspliktsregler*, og *taushetsplikt* for flere personer om samme type opplysning.

Møtebehandling i Kirkerådet 24.10.2024:

Votering

Forslag til vedtak ble enstemmig vedtatt.

Kirkerådets vedtak

Høringsuttalelse fra Den norske kirke ved Kirkerådet

Innledning

Den norske kirke ved Kirkerådet viser til høringsnotatet av 30. august 2024 om regulering av taushetsplikt i tros- og livssynssamfunn mv.

Den norske kirke er særlig berørt av dagens bestemmelse i straffeloven § 211 om taushetsplikt ved å være majoritetstrossamfunn med ca. 63 prosent av befolkningen som medlemmer, og fordi *prester i Den norske kirke* i praksis utgjør en vesentlig del av det antallet personer den gjeldende regelen direkte gjelder. Selv om tros- og livssynssektoren i Norge har blitt mer mangfoldig, er det fortsatt et flertall av befolkningen som tilhører Den norske kirke eller andre trossamfunn hvor taushetsplikten står sterkt.

Bispedømmerådene i Den norske kirke står på listen over høringsinstanser, og disse har hatt anledning til å gi innspill til Kirkerådets høringsuttalelse.

Del I Taushetsplikt

Fortsatt lovbestemt taushetsplikt

Den norske kirke går inn for departementets hovedalternativ to med en fortsatt lovbestemt taushetsplikt: Det bør fortsatt være lovbestemt taushetsplikt for betroelser gitt til prester og andre sjelesørgere i Den norske kirke og andre tros- og livssynssamfunn.

Taushetsplikten er begrunnet i at enkeltpersoner trygt skal kunne oppsøke hjelp uten frykt for hva som vil skje om en betror seg, at mottakeren kan få opplysninger som er nødvendige for å gi hjelp, og det vernet om prester og sjelesørgeres funksjon som ligger i at både den enkelte og samfunnet kan stole på at opplysninger behandles fortrolig. Det er etter Den norske kirkes syn viktig å bevare dette trygge rommet for betroelser gitt innenfor rammen av tro og livssyn, og for betroelser som ikke er knyttet til formålene med de andre yrkesmessige taushetspliktene. Det er grunn til å tro at det vil være i tråd med folks alminnelige forventning, blant annet fordi flertallet av befolkningen fremdeles tilhører trossamfunn med tradisjon for slik taushetsplikt. Den norske kirke mener dette gir gode grunner for en fortsatt lovbestemt taushetsplikt i tros- og livssynssamfunn.

Departementet understreker i høringsnotatet betydningen av at det finnes trygge rom der mennesker i tillit kan betror seg, uten frykt for hva som vil skje når man gjør dette, og at dette har en verdi for samfunnet (side 37). En videreføring av en lovbestemt taushetsplikt vil kunne ses som uttrykk for statens aktivt støttende tros- og livssynspolitik med en forankring i Grunnloven § 16, der staten anerkjenner at tro og livssyn er viktige aspekter ved menneskelig livsutfoldelse. Ved en fortsatt lovbestemt taushetsplikt vil staten legge til rette for at dette trygge rommet fortsatt kan beskyttes gjennom lovgivningen.

Den norske kirke mener at en lovbestemmelse om taushetsplikt vil ha en autorativ kraft som kan bidra til trygghet for den som betror seg. En henvisning til at man har lovbestemt taushetsplikt under straffetruassel, kan gi en umiddelbar forståelse og trygghet hos konfidenter. Det er ikke gitt at interne regler om taushetsplikt nødvendigvis vil gi tilsvarende effekter.

En lovbestemmelse vil også ha en informasjonsverdi for offentligheten. Til illustrasjon ble den lovbestemte taushetsplikten for kirkelige tilsatte i forvaltningsloven, med tilhørende straffetruassel, opphevet fra 2021. Den norske kirke har videreført taushetsplikt etter forvaltningsloven i kirkens interne regelverk. Den norske kirkes inntrykk er likevel at oppfatningen av taushetsplikten farges av at den ikke lenger er lovbestemt.

Fra straffeloven til trossamfunnsloven

Den norske kirke ser at det er et klart behov for å endre straffeloven § 211. Av hensyn til lovens system støtter Den norske kirke at det innføres en oppdatert taushetspliktsregel i trossamfunnsloven, i stedet for i straffeloven. At en taushetspliktsregel fastsettes i spesiallovgivningen, kan gjøre den lettere tilgjengelig for sektoren og offentligheten, sammenlignet med en bestemmelse som er plassert i straffeloven.

Personkrets

Den norske kirke mener taushetsplikten bør knyttes til personer som i sine roller mottar betroelser om hemmeligheter innenfor fast organiserte tros- og livssynssamfunn. Siden taushetspliktsreglene kom inn i straffeloven, har det skjedd en utvikling hvor det er flere roller enn prestene i Den norske kirke som mottar betroelser om hemmeligheter gjennom sjelesorg. Også ansatte som diakoner, kateketer og menighetspedagoger mottar betroelser på grunn av sine stillinger og oppgaver – uten å være prestens «hjelpere» eller å handle på vegne av presten. Hemmeligheter disse blir betrodd i sitt sjelesørgeriske arbeid bør reguleres av samme

taushetsplikt som en prest i Den norske kirke. Den norske kirke ønsker taushetsplikt for alle ansatte i Den norske kirke i sjelesorgsituasjoner.

En ny lovbestemt taushetsplikt for denne gruppen må ses i sammenheng med at de inntil for fire år siden *hadde* taushetsplikt under straffetrussel etter straffeloven § 209, jf. forvaltningsloven § 13, jf. kirkeloven § 38.

Mulighet til å gjøre unntak

Den norske kirke ser at en fortsatt lovregulering av taushetsplikt for betroelser i tros- og livssynssamfunn krever at en tar stilling til en rekke forhold og må avveie ulike hensyn mot hverandre. Dette gjelder blant spørsmål om taushetsplikten skal gjelde for registrerte og uregistrerte trossamfunn og livssynssamfunn, muligheter til å gjøre unntak mv.

Den norske kirke mener det vil være hensiktsmessig med en lovbestemt taushetsplikt, som tros- eller livssynssamfunnet selv gjennom bestemmelser i vedtekter eller lignende, kan gjøre unntak fra (sml. forslaget i avsnitt 7.12.2). Det vil aktivt støtte en praksis hos tros- og livssynssamfunn som flertallet av befolkningen er medlemmer av, og ivareta de tros- og livssynssamfunnene som ikke har praktisert bestemmelser om taushetsplikt eller ser behov for dette.

Noen tros- og livssynssamfunn kan se behov for å gjøre delvis unntak fra taushetsplikten, for eksempel for å kunne gi opplysninger til barnevernet, og eventuelt innføre en intern opplysningsplikt. Dette er viktig å legge til rette for. Den norske kirke erfarer at opplysningsrett kan være vanskeligere å oppfatte og kommunisere som et legitimt unntak fra taushetsplikt enn opplysningsplikt. Det kan derfor ha verdi i selv å avklare en tydelig opplysningsrett i lov. Den norske kirke mener en regel om lovbestemt taushetsplikt bør utformes med et unntak om rett til å melde til barnevernet når vilkårene etter barnevernsloven § 13-2 er oppfylt.

Utforming av en ny taushetspliktsbestemmelse

Departementet ber om høringsinstansenes innspill til nærmere utforming av en taushetspliktsbestemmelse ved fortsatt lovregulering. Den norske kirke tror det kan være hensiktsmessig å ta utgangspunkt i innarbeidede formuleringer om «hemmeligheter som er betrodd dem i anledning av stillingen eller rollen». Som nevnt bør personkretsen både dekke «prester og andre sjelesørgere i Den norske kirke». Hvis det skal være en informasjonsplikt, må det tydeligere presiseres hvem som skal bli informert.

En lovregulert taushetsplikt bør ikke avgrenses til «registrerte trossamfunn». Samfunnenes organisering – og eventuelt størrelse – synes mer relevant. Som vist ovenfor, bør en lovbestemmelse også inneholde adekvate unntaksregler, enten direkte i lov- eller forskriftsteksten, eller som mulighet for tros- eller livssynssamfunnet til å lage unntak selv.

Ut over dette er det krevende å gi konkrete innspill til utformingen av lovtekst, slik saken står nå. Det gjenstår et arbeid med de tre skisserte måtene å utforme en taushetspliktsregel i trossamfunnsloven på. Ved behov bidrar Den norske kirke gjerne med innspill i departementets videre arbeid med saken.

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Begge alternativene, både oppheving og videreføring av taushetsplikten i lov, vil kreve at tros- og livssynssamfunn får tid til å områ seg og tilpasse egne interne regler.

I Den norske kirke vil det være naturlig å vurdere regulering av taushetsplikt i kirkeordningen, også der en lovbestemt taushetsplikt videreføres. Siden Kirkemøtet møtes en gang hvert år, vil prosessen med å gjennomføre endringer med utredning, hørings- og involveringsprosesser mv. fort kreve minst et år. For å gjennomføre forsvarlige prosesser for dette i Den norske kirke, bør ikrafttredelse derfor skje tidligst ett år etter lovvedtaket.

Den norske kirke vil for ordens skyld peke på at det er nødvendig å gi overgangsbestemmelser som verner betroelser gitt før en eventuell lovendring, sml. med den svenske [lag 1998:1592 2 §](#).

Del II Endringer i reglene om bevisforbud mv.

Den norske kirke mener det er avgjørende viktig at bevisforbudsregler videreføres, enten taushetsplikt pålegges i lov eller av det enkelte tros- eller livssynssamfunnet.

Det er et grunnleggende menneskelig behov å kunne betro seg til noen. Det ligger også en samfunnsmessig verdi i trygge rom, der det vanskeligste mennesket bærer på, kan deles uten frykt for hva som vil skje når man gjør dette. Det kan ikke ivaretas om en kan pålegges å gi opplysningene til retten. Bevisforbud sikrer at muligheten til å tie er reell. I tillegg kommer hensynet til religionsfriheten for personer og grupper som har betroelser under taushetsplikt som en del av sin trosutøvelse. Den norske kirke støtter derfor at reglene om bevisforbud mv. i alle tilfeller videreføres. Den norske kirke støtter at personkretsen endres til «prester eller tilsvarende sjelesørgere» i «fast organiserte tros- eller livssynssamfunn».

Del III Gravplassloven og gravplassforskriften

Den norske kirke støtter de foreslåtte endringene i gravplassloven og gravplassforskriften.

Andre merknader

Særlige spørsmål kan i dag oppstå for prester i Den norske kirke som går med dødsbud, deltar i livssynsåpne team hvor andre ikke har samme taushetsplikt, eller arbeider i offentlige institusjoner som medfører taushetsplikt etter annen lovgivning enn straffeloven § 211. Fængselsprester kan møte utfordringer knyttet til bevisforbud og samtykke, som andre ikke nødvendigvis møter.

Det er viktig at regulering av taushetsplikt for betroelser gitt i tros- og livssynssamfunn bidrar til avklaring og ikke uklarhet også om slike forhold til *andre taushetspliktsregler*, og *taushetsplikt* for flere personer om samme type opplysning.

85/24 Dnk eiendom AS - vedtekter, eierskapspolitikk og forretningsplan

Behandlet av	Møtedato	Saknr
1 Kirkerådet	24.10.2024	85/24

Sammendrag

Kirkerådet har tidligere i flere omganger behandlet overføringen av eiendom fra OVF (nå Allstad AS) til Den norske kirke, og etableringen av Dnk eiendom AS. Det har vært lagt til grunn at Kirkerådet skal ta stilling til eierskapspolitikk og til selskapets vedtekter før første pulje av eiendom overføres. I tillegg har det vært forutsatt at Kirkerådet skal få selskapets forretningsplan til orientering.

Overføringen av første pulje av eiendom (om lag 110-120 eiendommer) planlegges å skje 1. november, og de tre dokumentene legges nå frem for Kirkerådet som forutsatt.

Forslag til vedtak

- 1) Kirkerådet slutter seg til fremlagt utkast til oppdaterte vedtekter for Dnk eiendom AS.
- 2) Kirkerådet slutter seg til fremlagt utkast til eierskapspolitikk.
- 3) Kirkerådet tar fremlagte utkast til forretningsplan til etterretning.

Møtebehandling i Kirkerådet 24.10.2024:

Møtebehandling

Direktøren endrer sitt forslag til vedtak slik:

1. Kirkerådet <i>vedtar</i> fremlagte utkast til vedtekter for Dnk eiendom AS.2. Kirkerådet <i>vedtar</i> fremlagte utkast til eierskapspolitikk.3. Kirkerådet tar fremlagte utkast til forretningsplan til etterretning.

Votering

Forslag til vedtak ble enstemmig vedtatt.

Kirkerådets vedtak

1. Kirkerådet vedtar fremlagte utkast til vedtekter for Dnk eiendom AS.
2. Kirkerådet vedtar fremlagte utkast til eierskapspolitikk.
3. Kirkerådet tar fremlagte utkast til forretningsplan til etterretning.

86/24 Oppnevning av representanter til Norges Kristne Råds generalforsamling 2025-2027

Behandlet av	Møtedato	Saknr
1 Kirkerådet	24.10.2024	86/24

Sammendrag

Kirkerådet skal etter forslag fra Mellomkirkelig råd:

- Foreslå kandidater til styret i Norges Kristne Råd.
- Oppnevne Den norske kirkes representanter til rådsmøtet i Norges Kristne Råd.

Oppnevningene gjelder fra og med rådsmøtet 2025 til og med rådsmøtet 2027.

Mellomkirkelig råd behandlet saken på sitt møte 23.-26. september (MKR 31/24).

Det ble vedtatt å utsette saken om forslag til kandidater til NKRs styre 2025-2027 og delegere beslutningen til MKR/AUs møte 25. november. Deretter kommer saken til Kirkerådet.

Oppnevning av Den norske kirkes representanter til rådsmøtet i Norges Kristne Råd 2025-2027 ble behandlet.

Den norske kirke kan ifølge vedtektene til NKR ha inntil 17 representanter i generalforsamlingen som møtes annet hvert år. Neste generalforsamling blir i Stavanger 26.-27. mars 2025.

Forslag til vedtak

Kirkerådet oppnevner følgende representanter til NKRs generalforsamling 2025-2027:

1	Kristine Sandmæl	MKR's leder
	Vara: Kjetil Fretheim	MKR's nestleder
2	Olav Fykse Tveit	Preses

	Vara: Ingeborg Midttømme	Visepreses
3	Einar Tjelle	Internasjonal direktør
	Vara: Wenche Fladen Nervold	Seksjonsleder diakoni og samfunn
4	Harald Hegstad	KRs leder
	Vara: Gard Sandaker-Nielsen	KRs nestleder
5	Oddny Miljeteig (ÅF)	MKR-medl. Bjørgvin
	Vara: Cornelia Bernadotte-Nordenstam (ÅF)	MKR-vara Borg
6	Inga Stoveland Dekko (uavh.)	MKR-medl. Tunsberg
	Vara: Magne Hersvik (BL)	MKR-vara Stavanger
7	Mette Anti Gaup (samisk representant)	MKR-medl. Nord-Hålogaland
	Vara: Gaute Norbye (prest)	MKR-vara Nord-Hålogaland
8	Anna Riksaasen (ÅF)	MKR-medl. Oslo
	Vara: Håkon Kolstad Varhaug (BL)	MKR- (og KR-) vara Agder og Telemark
9	Amalie Valde Berge (NL)	KR-medl. Møre
	Vara: Laila Terese Alendal (BL)	KR-vara Møre
10	Dorrit Vignes (ÅF)	KR-medl. Stavanger
	Vara: Eirik Faret Sakariassen(ÅF)	KR-vara Stavanger
11	Björn Thomas Áhrén (Samisk Representant)	KR-medl. Nidaros
	Vara: Sofie M. Hopshaug-Bakke (ÅF)	KR-medl. Nidaros
12	Erik Lunde (NL)	KM-medl. Agder og Telemark
	Vara: Geir Jørgen Bekkevold (ÅF)	KM-medl. Agder og Telemark
13	Jostein Ådna(FK)	KM-medl. Borg/KR-vara
	Vara: Hallvard Olavson Mostøl (prest)	KM-medl. Borg
14	Adrian Sagvold Grøndal (NL)	KM-medl. Hamar
	Vara: Gunnstein Endal (NL)	KM-medl. Hamar
15	Trond Gustavson (NL)	KM-medl. Sør-Hålogaland

	Vara: Tore Christiansen (lek kirkelig tilsatt)	KM-medl. Sør-Hålogaland
16	Elise Skjærven Aas	DnkUs leder
	Vara: Christian Heidisønn Klausen	DnkUs nestleder

Møtebehandling i Kirkerådet 24.10.2024:

Møtebehandling

Forslag 1: **Hegstad** fremmet følgende forslag til vedtak:

Direktøren får fullmakt til å justere listen på basis av samtalen i møtet, samt ytterligere supplere ved behov.

Forslag 2: **Hegstad** fremmet følgende endringsforslag:

Kirkerådets nestleder tas inn i delegasjonen som nr. 17.
--

Votering

Forslag 1 til vedtak ble enstemmig vedtatt.

Forslag 2 til vedtak ble enstemmig vedtatt.

Forslag til vedtak ble enstemmig vedtatt.

Kirkerådets vedtak

1. Direktøren får fullmakt til å justere listen på basis av samtalen i møtet, samt ytterligere supplere ved behov.
2. Kirkerådet oppnevner følgende representanter til NKRs generalforsamling 2025-2027:

1	Kristine Sandmæl	MKR's leder
	Vara: Kjetil Fretheim	MKR's nestleder
2	Olav Fykse Tveit	Preses
	Vara:	Visepreses
3	Einar Tjelle	Internasjonal direktør
	Vara: Wenche Fladen Nervold	Seksjonsleder diakoni og samfunn
4	Harald Hegstad	KR's leder
5	Oddny Miljeteig (ÅF)	MKR-medl. Bjørgvin
	Vara: Cornelia Bernadotte-Nordenstam (ÅF)	MKR-vara Borg

6	Inga Stoveland Dekko (uavh.)	MKR-medl. Tunsberg
	Vara: Magne Hersvik (BL)	MKR-vara Stavanger
7	Mette Anti Gaup (samisk representant)	MKR-medl. Nord-Hålogaland
	Vara: Gaute Norbye (prest)	MKR-vara Nord-Hålogaland
8	Anna Riksaasen (ÅF)	MKR-medl. Oslo
	Vara: Håkon Kolstad Varhaug (BL)	MKR- (og KR-) vara Agder og Telemark
9	Amalie Valde Berge (NL)	KR-medl. Møre
	Vara: Laila Terese Alendal (BL)	KR-vara Møre
10	Dorrit Vignes (ÅF)	KR-medl. Stavanger
	Vara: Eirik Faret Sakariassen(ÅF)	KR-vara Stavanger
11	Björn Thomas Åhrén (Samisk Representant)	KR-medl. Nidaros
	Vara: Sofie M. Hopshaug-Bakke (ÅF)	KR-medl. Nidaros
12	Erik Lunde (NL)	KM-medl. Agder og Telemark
	Vara: Geir Jørgen Bekkevold (ÅF)	KM-medl. Agder og Telemark
13	Jostein Ådna(FK)	KM-medl. Borg/KR-vara
	Vara: Hallvard Olavson Mostøl (prest)	KM-medl. Borg
14	Adrian Sagvold Grøndal (NL)	KM-medl. Hamar
	Vara: Gunnstein Endal (NL)	KM-medl. Hamar
15	Trond Gustavson (NL)	KM-medl. Sør-Hålogaland
	Vara: Tore Christiansen (lek kirkelig tilsatt)	KM-medl. Sør-Hålogaland
16	Elise Skjærven Aas	DnkUs leder
	Vara: Christian Heidisønn Klaussen	DnkUs nestleder
17	Gard Realf Sandaker-Nielssen	KRs nestleder

